

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈИ

Рок VIII.

Нови Сад, петак 7. марта 1930.

Ч. 9 (264)

Погубеносц младежи.

Шестова војна пременела је већи шестови поредак але најгорши шледи захабела ипак медај младежу. Кад испитриме исхка из пашму младеж особено на юноштво (легинњох и давкви) и персвнујеме зос тима цобули пред војну, видиме страшис вељку роалику. Нешкайши швет преполни за душу оберцима бацлами. А тоти бацли пайбажеј ше лацају младеж души, бо вона до себе прима шицко тога, ћо моралио птици људску духовну природу. И прето шицки идеали за то ћудај. Нешкайша младеж и даје лем за једини: забану и роскошу.

Поводши легини, на обуй и памати треба тельо, же и маєтнеши однос не можу подмиријац видатки. Гу тому вон потребује парежи на дугац, напој и тапец. А по-же у терашнји кризи не легко достац парежи то вон гледа ипак способ как би до њих пришол: вон крадије. Найперше крадије з дома од својих родичих до му придаје под руку а веџ ше лапи и до сушедства. И прето ше догодавају гелј крадежи у наших валаох а то нас гане и губи чесц цалому рускому народу.

А яка аж пиха и гордесц! Ледио ћо одросиул кус уж себе трима из најмудрејшого и самостојнога папа, кому ніхто исиме розказивац. Оцец, мац, родзина -- то за њего ніч не значи. Вони мају лем дужносц Њого најармиц, облечиц и то краште јо паньми, але розказац Њому у дачим -- то уж не вон право. Бо вон таки мудри и самовольни, же Њому ніхто исиме право розказивац. Слухац родичах, начи-

товац старших то стара мовда, котра не спада до најкрайшог часу. Нешкайша младеж несце припознац под собу икога, а често ані самого Бога. Же то так најбарожеј ше чловек прешведчи кад патри на спровоане теж младежи медај собу або у цркви, лебо кад прислушкује бешеди. Бешесни слова, франти, шмихи а да повеј жвијачи двијавацца у јаким слову -- ај да поштели чловек од тањији препадне до жени. О спровоану у цркви да и ће спомињаме. И то буду оцове будущега поколјења! Јак страшна судьба чека наш паров кад тоти людзе постану оцове и вихователе!

Але не руцайме шицку хибу на младеж. Будаме щири и положиме руку на шерија та поведаме: мой грих, мой грих, мой превељки грих. У највећеј случајох родитеље поша одвичателносц за тексправоване својих дјецеох. Вони за шицко мају кеди и за роботу и за дружство шедац пойсц гу сушедом ајс не мају кеди занјимац ше зос својима дјецими. Младек пропущена улжи и карчи и там не хова. Родитеље ше мало старају, же би их дјевици брали до рукох добру новинку або икјижку и простишовали ше за тот час кеди нет роботи. Пред младу чледау ис меркује на својој сјона, рубу на духовну и свитву верховносц и так подкопку авторитет без когрого не може обстојају людске дружство. Забувао, же на тот способ рубу и сами под собу конар на којим стоя. Яке веџка чудо же нам младеж погубенай?

Наших претплатникох

модлите да нам ћо скорей пошлију претплату, а дужникох опомињаме, да нам прије такој својој длустви. Читац повини а не плаќи то знак непросвијености.

УНАШИМ
ОТЕЧЕСТВУ

Преслава 80 рођини
п. Масарика, председника Чехословачке републике отрија ше у пашој држави през три днја од 7—9 марта. На петак мају ше отријац по шицких школа преодавања о Томи Масарикови.

Винарска вистава отрија ше дни 9 марта тога року у Београду. Исто так ше отрија и конгрес виноградарох. Министерја железницих одобрела учеснијаком пол карти.

Свјатотаџке злодјество. Новини пишу, же претпога мешаца неизнати злодјес авалеји турни на катол. цркви у Морију (Бока Которска), разбили дјевон и попрекопали текстов. Таке даци народ тих крајох ище не памета, же би не догодило. Власци пшицко робја, же би ше злодјес влапели и покаради.

Засидаше банох отрија ше у Београду под председателством п. министра финансовох Д-ра Шарлюги. Предмет засидаша бује виробене буџетох за појдини баповини.

Курчата зос 3 ногами. У Чашини насадила жена газди Ловрича квоку, и зос вайдох вишти даскељо курчата, ко мају по три ногки. Любопитљиво је вељкојији број прихода у вељком числу да видији тоти курчата.

Униформи за урядникох. Министерја пукашнине длох одредија, же управни урядници јак инспектори, срески начальници и т. д. од 1. јула т. р. буду ношији униформи.

Радио апарати на железницих у нашој

држави буду запровадеји тих дњиох. Найперше у швидким а веџ и у особних возох. Кто сде слухац може достац карту у вагону а кошта 10 дин. па 100 км.

Цали валац ше сели. Цали валац Рача ма ше преселји на друге место, бо не могод буц осигурији насијом проци поплави. Житеље ше преселяју Босну и там достали нову жем.

Огњу у Н. Градини. На складишу древох при железниција штација згорело 1100 фати дрека. Чкода ше рахује на 1 милион дин. Древо власноси фирмји Гутман.

Молебствени дјен за Русију. По паредају југославијанских кат. владикох мају ше дни 19 марта або в недељу по тим отријац у шицких црквох молитви за спасеније пешадије Русије. При тежајајају ше и проповиди о страшних гоненијијох христијанске вири у Русији.

Нови закон о чиновницима и пензионерима буде виробен тих дњиох. Новосц у тим закону тога, же веџи не будзе категоријох але лем груни. Шицки урядници (чиновници) буду поставени до 10 групок. За пензионерима закон уж готови.

Вистава дробијагу. На недељу 9. марта отрија ше вистава дробијагу и голубох у Новом Саду. За виставу ше указаје вељко интересоване.

Читайце

"РУСКИ НОВИНИ"

Як поширяюваць добри новини.

Слідующи способи поширяювання добрих і християнських новинок і книжок:

- 1) Претплацовець.
- 2) Препоручовець у дружтві, у читальні, кооперативи і на книжкових схацьках.
- 3) Домагацьше, же би шицки дутяни і гостиливици (карчми) мали христ. новини.
- 4) Домагацьше од кіх, же би оглагошували лем у христ. новинок.
- 5) Куповець лем у дутянох, котрі оглагошували у христ. новинех.
- 6) Браніць

християнські новинки од нападох.

- 7) Доказовець другим о важності добрих новинок.
- 8) Основаць у кождим месце при церкви одбори, котрі бі ще занимали зас поширюваньм катол. новинок і книжок.
- 9) Отримовуване преподавання за поширеніє кат. штампів.
- 10) Посилаць часто висти зас своїого места до редакційних новинок.

Ето велькоєсть способи, да помогнемо добру християнську штампу. Употребім тільки правила і радо помагаймо нашу добру руску штампу — нашо Руски Новини.

К.

ШІЗЕТА.

Безчесна вистава. Комуністи виставили у Берлініу безчесні образи, по хотіть узвісити віру і морал. Заступник папи протестував при лемівкій владі проців тієї безчесній вистави.

Сден славянських языка. По єдиних словацьких новинок у Русії ще занімаю зас плашом, же би за шицких Славянох требало запроцідавиць сден язык и латинське писмо. Тот язык мав би бути словацькі, котрі найстаріші славянські языки и вони би послужили як основу тому новому славянському языку.

Умар кардинал Мері дел Вал, котрій бул державний секретар покойного папи Пія X. Вон у найбільших часах війни велькоєсть припомог тому, же Церква зачувала свою нейтралітет у політиці. Кардинал бул святого життя и велькоєсть трудився, же би ще чувала чистота католич. наука од модерних кривавійкох

Не будзе першою венцей. Од 1. мая закацала більшевицька відца шицких богослужіння і Церкви у Ленінграду. Церковні здания муша ще претвориць на магазини и на театри.

М. КОВАЧ:

Подразні надраги.

(Продовження)

— Але...?

— Але це лх... хх, люби... а а ци ха! Но однес це чорт уж раз, и ти не даш чловекови міра.

— Чи ци завадзям? Я ще уклесім!

— Та не — хх — ти! Забога але... а ци ха ха ха!

— Відам я же ще ти заплатрел за Ганчу. Но місша я недасло аї на танець не приходіл. Мал ши инце ліцо присці до моїй загради и посылаць ме до чорта.

— Та модлім це, Марчо, не тебе я посыпал але то-

го що ми пос закруда! А ци ха.

— Закруда ци пос, га? Може и я?

— Да, не! А а а х! Унерал слизи и сміл поїси наш мілі фраер.

— Ідзем дому, бо исшка не можем... хх, од... од... а а а ци ха з тобу... хх... розгваряць.

— Я думала же ми ти наймілши, найвирбейши, а ти міс тераз так охабяш. За другу це шердо цага, а я можем па пачочки розплатаць власи и горко плацац агей. А шицко пре, пре... те... тебе, не судзені мой...

— Не судзени? А а а ци ха. Я? Міла! хх! а а х!

Велька жима у Америці. По вистох, котрі приходзя зас Америки настала там тверда жима. Термометр указує 35-40 гради. Всіч особи настрадали пре жиму.

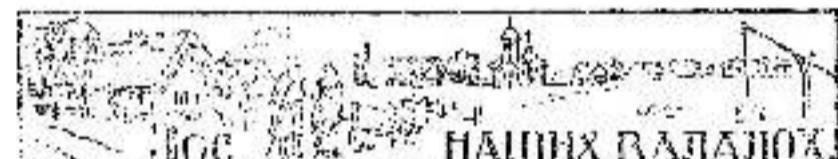
80-рочни лідо на свадзібі свого оца. У Капланду дагодзел ще тот ридки случай. Осаф Вандозел, котрі ма 127 років женел ще по трэці раз недавно зас 47 рочну гдзвіцу. На свадзібі бул и Його 80 рочны син од першай жени.

Два жатви до рока. Професор Франц Хілдебранц у Берлініу винашол спосіб, по котрім націне заградовіх ростеніях треба на пол менш часу да вирошыць. Вон націне ошвицел зас радиумом и гварі, же ще націна, же и інші націне укаже такі результат. На той спосіб могли бы зас макі два жатви до рока. Кед ще Хілдебрандові Його спроба уда.

Женідба „імралі“ циганок. У Літваниі одавал „імраль“ циганок Орла-

уска свою дзівчку Олсану. У цалей жемі бешедовало ще о тым. На свадзібі прышли цигане зас цалого краю па и зас других державох. Кед на свадзібі наразім зможе „імрала“ и однесли ю. Розуміліши цыцка родзяна дорал прервала вешелс. Осталі лем гасци да ще вешеля. Кед піякім способом родзина ще не указовала пошли и гасцы. Але не мало ще зачудовали, же зас родзину нестало и кінькох на котрих прышли гасцы. Осталі лем млада пры младому.

Облічыво жемі. Владикове цалого кат. пітета дастали унутры з Риму, котріх не муша трижды по да облічына женох. Недостойно и сабляжніе облечени жены не иму ще прыпушці ту св. споведзи и прыласци, ис шму брац учасці у процесійах аї буд куми плецом при пресценю. Жени, котрі так невостойно облечени, же ще другі сабляжніе наї ще вижнені зас Церкви.

Руски Керестур.

Председательства РНІД. принялю од п. Янка Чижмар зас Клевеланду красне писемко, у котрим вон поздравля шицких у старым ираю, а особено члекох нації Пресвіти. Описуете пам тамошній обставині, а покус кам ще и жалуе на написаныя чекки часи. Да-

— Да ты, ты. Думала сом же, же думала сом бу-будземе свойю а тэрэз — чи видам... так парикала пры нему „міла“.

Цо тэрэз мал робиц „міла“. Чашко би ще іажды ое пас знашол у таєй ситуації — агайце?!

Подумайце себе так: вона коло божурох и дельнох стой и уцера слизочини. Главу розуміл ще трима долу спущену. Вона коло неї, патри на неї, з часу на час кіхка и чка. Вең уцера очи и позатрут в часу на час на гвізді, не только да відзи гвізді, але да му исиду слизи по ліцу, бо кед год кіхнул спізі на очі скочыся.

Цо зробиц у таким часу, кед вітрык покус дуе, думаш же ще и гвізді гойсаю, як и лісце на древу, прето же их вітрык гойса,

леко зме од піх, але конію в німа подвопінне, лем наї ще не опуці.

Пишем націлай п. Чижмар, же єден Аксель пред 20 роками написал цалу віду кніжку о шицких Русинів ис барз похвалю. Тота кніжка находзі ще пешка во шицких вельзіх бібліотеках и лежае по цалом

Цо робиц у таким часу кед шицка заграда пахне од квіца, кед іш цыцко віложнене як на драню а тебе ще — кіхка и чка?

Цо зробиц треба да „ю“, хтору ши такі чешкі стечі, не страции. Як ю у доброволій? Може аж и изашеши? Як? Позедли бі еце — го не мож. Е не мож, да! Слухайце лем!

— Я ідзем... а... а... а... дому! Но можем... хх... да при... а... а... поведам з ци ха. Пребач за пешка... З-бо-том! А а а хі... ци ха!

— Ида кед за мну недзібаш! Медам вами шицко готове!

— Ютре віроэгваряме... мурш исц, обращал ще и почал одходзіц. Розуміце сіда гевту боль кед сце думали же маце єдно іскрение шердо хторе вас люби, па и того вас охабя. Так

швеце читаю. Вон би сцел да ми забраністоту кіноку читаць, а зос. бібліотекох да ю ми витаманіме. Нам бара жаль, же бст на швеце велики народи, и думаю, же кед ми не того цо вони, то же ми ніч не вредзиме. Ми слаби, и не маке таку моць, да забраніме и витаманіме туту книжку.

Надалей модлі нас, а и шицких наших учених, да созбераємо шицки податки о нас Русинех ту на поладжу, и да видаме оширену историю, книжку, до тварних децічкох уявану и да її копіяме до шицких бібліотеках пай читаю о нас по цілим швеце, бо ще им лем каждый видриклюс, же яснало о спобій прадомовити. Наша Просвіта до тераз ище у ісаждим календару, а и у Р. Новинех, о нас подробно пише. Оширену книжку нам не возможно видати, бо не расположуємо зос великом капиталом, а и до тераз видати книжки можна велико на лагеру не поспредати.

Як читаме, того року буде попис шицких жительськох у цілей нації Югославії, а зос тей статистики годни и ми направиць нашу оширену статистику, которую обявиме у наших Р. Новинех, а може буд и у посебній книжочці.

Поздравляме п. Чижмаря, а и шицких Русинех, котрі ще гу ньому сходаа на мілу дігварку.

Миклошевци.

На Сиропусну недзвілю отримане главное церковне зібрання на котрим пред-

було и з „милу“. Не могла отримаць, а да и пошатри ище раз за нім.

— Цо жу ще таи билес! Менячок баш вишол споза сіней білай хмарки та ще могло добре видавиц же ще цюка билесло в пірхало цюка на задку Янковим.

— Янку, Янку! Врац ще! Вон ще оглянул и у чуду патрел на ю. Думал себе:

— Цо ей нараз, оц плація не могла приловідаць, а тераз ме вола назад. Да ще врэцім?... и врацел ще.

— Цо ще тебе на задку билес? Обрац ще...

Якож ще образець, а вона мала цо видзиць: Ногавка и тур розтаргани як да бул медын пасми... Е, чи сцёце таке? Чи не придае вец чловеку да ще нашмес. Пачана ще шмеляц и „міла“. Шмеляц ще як нігда до тераз. Міли стал и патрел з

должки и одобрени церковни рахунки за 1929. рок. Попри тим, же церква маля различного тришку коло 45.000 д., ипак же церковни маесток повекшал.

Дня 27. II. отримал нам п. Ілько Крайцар проподаване о задружных шпорокних касах и указал нам драгу и способ, як вони у Шиду основали шпоровну касу.

З тей нагоди зме по вечуркі на Сиропусну недзвілю отримали дігварку за основанс задружнай шпорокнай каси с ограничением сметством.

Толмаче були паноцець Ванчик, новтарун Тироніс и учитель Костелік.

Приявл ще до тераз 41 член зос 80 акциями.

Улоцки уж осигурати.

Установна скупщина одредзена за другу недзвілю поста.

Народ зложини, яки давно не бул, а співодушності була и у тим, да ще наша „марногойственна задруга“ рошири на івали валал, а млекара братох Сабадошах да інші претвори до „задружнай млекарі“.

Попри Задруги за ховане швицькох, хтора хова Іоркширську пасміну и „конньогойственай задруги“, будзе мац за тераз 5 задруги. А як задругарска свідомосць у Міклошевчаньох барз розвита, а алагода барз добра, наздаваме ще, же ще осиную и други задруги, а Міклошевци и Міклошевчане, же буду служиц за приклад другим руским валалом.

Міклошевчане.

потполну озбільяслу на то. Цо себе думал, незнам. Чутел, чутел, патрел на ю а вец ще и сам почал шмеляц. Післяш ще зато же ще шмеляла и Його міла. Зправо вон ще з ней шмелял. Оглядал ще мацал од задку и ледво намацал іричну юміху.

Тераз почали ище баржай да ще шмело. Е, то да сце видзели мушеди би сце попукац од тіміху. Ю да сце видзели таку — до тераз жалосну — як ще праесливі імкес — позведли би сце же сце відга да не видзели. Найкранца дливка теди кед ще през сливи шмес. А Його да сце видзели. Рагочи ще аж муронці на задку пірхало.

Чкане прешло а кіхане прехадзalo, але ище кіхане и кельо раз кіхнул през шміх, тельо раз заревал.

Хто чита а не плащи „Руски Новини“.

Я думам, же познато шицким читательюм „Руских Новинех“ кел наш млади народо-лэбец п. учитель Михал Ковач того року у 4-5 числу „Руских Новинех“ написал свою красну прыповетку под насловом „Муха ще отресц од хорта“. Я думам, же як ю я радо читал, так ю мушел каждый читатель „Р. Н.“ радо читад.

Па гах ще стало зас тима чвікшама 4. числом того року. Пришла одна сущеда до ёднога обісца, и чим выгозедла дай боже Лораз почала зос словами: „Бачи, я пришла да ми даце дакус вашо говінц читац“

Сущед зос добру даску дал єй новини и топа пошла таюй дому. Інш их дома цілком не пречитала, а ти пришол друга сущед к однам и вон их дому. И так той новіш ходасли док не дочіли до б-го сущеда. Тог кед их пречитал та их принес до праўлого газдк, и ту почал зос слова: „Охже краснечитане вредно зпречитац“.

А исти сущед цо принес новини пред даскечома тюкіямі

у дружтве бара пішел и вишліхол ще зос ніх. Так у іратко може повеса, же велику клевету кладол на „Р. Новини“.

А мы терац вадацме, аже ишнівака хліба, але азто, же треба плащиц ях новини.

Ми бы на жаль могли избавіш досць таких сущедох у нашым вадаце до би сцели читац а вялацца.

А прецо? Пре 100 дінари. Кел порахуємо кельо ми през рок подаваме дінари на кіткі луксузны стварк, по, да поземе ламе их розрушані.

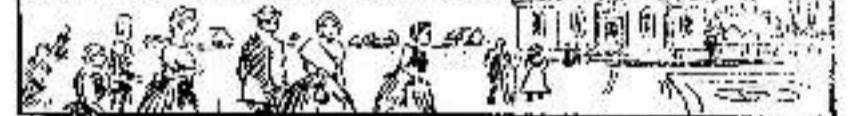
Па за тима нам не чежко, а на новини нам чежко дац, що су лем потребни як хлібодаревни хліб. Во у іхх найдаеме вельо потребне за нас. Всіка би ще могла вельо поучыц наша младеж да ях ще вжац до рук.

Зато Русин ще питайме ід сущедох „Р. Новини“, бо то исчумне людкі хлібонац.

Але патъме и силуйме ще, да можеме мац своїх новини. Не сануйте тотк 100 дінари.

Знапе, же лем теды будземе прави Русини кел будземе тлени „Рускай Просвіти“ М. Біркаш.

ШВЕТОЧНИ ПІДПОЧІВОК

Недзеля I. В. Посту.

„Се вінчану Израїль тэніш, во лем же льсти піст.“

Пресвяте и предобре іеруци Господа дорав позна и осети тоти праведны души, цо за вім иду, и цо гледаю правду, па их особено возлюби, и прима их за своих приятельськох, як цо назіміе нешкіа у св. евангелій, же

шо арадовал Наташайлу, у котрим не було лукавства, па го такой похвалел: „то прави Израїль тэніш во нем же льсти піст“. Ісус як Бог Откупитель люби кожду душу, но праву приятельську любов чуствує особено гу праведней и святей души, бо лем среди душу можу ще полубиц у правим приятельству, цо-едно сцу, едно думат, сде-

стало кіхане, врацела ще способносц бешеди и цо дадай було можесц знац. Приповедал сий вельо цеплого, милого. Мац у кіхки думала же однала нечистих и мирно заспала, а тоти двойно він не поцумали же их дахто чул — таки щечаліви були.

И док вони обецзовали едно другому вирносц до гроба аві не подумали же гсвто из их зединело на вики и до гроба — були подарты надраги.

И док ще вони так замікали едно другому на вирносці пірхала гевта плятка през надраги на витру, а фалаток балого платна стал як печат тей іх обецунки.

Агайце же щимишне и шумне?

(Ковач.)

Претпілажуцце ще на „РУСКИ НОВИНИ“!

нога ще тримаю. Ісус мал веций таких приятельох, котрих особено любел и з німа ще тримал. Таки бул св. евангелист Йоан. То рознагриме а блажа.

У своїм приятельству зос Йоаном пошвецел Ісус ка- жду празу любов приятельства. При воскресенню Христовим потресно за шерцо описус евангелист любов Ісусову, и обратно Його приятельох сдеи гу другому.

Кед увидела Марія Магдалина, же камень на гробу Ісусовим одвалиши, та- кой одбегла гу Петрови, найстаршому апостолови, и гу ученику „сваже любляше Ісус“. Вони тройо бежали гу гробу. Перши добегнули Йоан. Гнала го велька любов гу свайому Учи- телю. Почекал Петра, сво- його старшого, и так сту- пили до гробу. Патъме любовь приятельську прі морю Галилейским, кед апостоли во воскресенню Христовому лапали риби, а Ісус при- шол гу нім и стал на берегу. Дораз го препозапало приятельське шерцо Йованово и

тварело Петрови: „Господь ест“, Глагола же ученик той, „єгоже любляше Ісус“ (Йоан. 27., 7.) Тото мено: єгоже любляше Ісус остане Йованово на вики виков. Йому ще поверел Ісус, Йому открил тайни свою, Йому даровал макер свою, Йому даровал шерцо и криж свой. На тайней вечери вон положен главу на перши Христово и лягав ще за издайника. Вельки таїшства, до му обягел Ісус, то Йоан списал у свей предив- ний евангелий, у своих по- сланийох и у Откровеннико. Яка бешеда и яки язик у тих трох книжкох! Воз- ноши горе до неба. Прето ма Йоан знак орла. Петро є глава, Павло є апостол народох, а Йоан орел Божи, що леща просно гу Богу. Вон ще куна у п'ятгу вич- носци. Вол є голуб мира и любови на тим вище. Його жахабел Ісус найплуж- кий жиц, да ще любов медзи людзин, да вадза лю- дае, яке мал шерцо Ісус ту свайому приятелю.

Мих. Мудри.

МАЛІ ВІСТИ

Р. Н. П. Д. присяло од на- шої чесній пані Іванчо Меланії зос Америки пепсік за початок Р. Календари а и престлану на Р. Новини за 1929/30. рок. Красне писмо посыла у хторим винчує п. редакторови Р. Новинок на усіху же по- вини више краини и краин, и скажи же би були таки як их Американски "Соєднені". Пребог модлі Руски народ да юкк и даю пре- падицу Руски Новинам с

котрима зас звязано зос піц- ким Руским народом по на- лим шицце. Тик исто винчує и п. Редактору Р. Календара за таки красни устих, украшено и за красни по- учни ствари.

Ми бара краине дзекуєме паній чесній пані а и ёй милому синови Данилови, же вони не забуваю на свой Руски народ. На многая и благая літа.

Предсідательство.

Хало Американци и Бачване!

Тераз и вігда веций, не кремущие таку згоду, котра нам ще трафя. Предавам у Ми- клошевцю два паньски хижки, присладни и за смаконома. У едній, велька карчиз, дугік и месакік, шицко през конкурентік. Надалі вельких хліб, шопа, чардан и магазин за тар- говинку дробним зарном, под хижку вельких два паньвици, у хторих тарговинка на велько зос алкогольом, на дворе висадзены парк, лядовни по американским систему. Шицких хижки па- тосявіши, двор асфальтовани. Зос исту хижку предавам 10 ютра першій класи орачей же- міи у еднім фалаце бліско валала.

Виходзя раз до тихня, — Цена на цалы рок 100 Динари. — За Америку 4 долари як рок. — Руковіск и другі писма треба посыпа на адресу: „РУСКИ НОВИНИ“ Нови Сад Бојовиця улица број 2. — Претплату на Рус. Нар. Просвітке Друкарство, Р. Крстур. (Бачка).

За редакционю однітую: Юрай Пашч, Војводе Бојовица 2.

Штампарија „Наштешевані“, С. Інсаловік.

Друга жижка земледільска, але ікрасста. Зос исту предавам 50 ютра першій класи орачей же- міи исто при валале Миклошевец. Потребуем трох младих хланцов за шегертох исти мушо буц здрави и розвити. Примам лист Руких синок, озбильки купца и шегерти пад- ше яни на адрес:

ДЮРО БЕСЕРМИНІ

„Народна Картина“ МИКЛОШЕВЦІ.

АПАТИНСКЕ ПИВО

Фабрика у АПАТИНІ, філіяла КУЛА.

Портгер-пиво

достане ще

у КУЛА при: Еланц Франко, Дамянов Йоцко (ласнине), Ендіані Оспін (Хотел Войводиця), Ковач - бифе, Нус Філіп (жолгія башта), Урнауер Йоан (железна башта), Слат Франко.

у НОВИМ ВЕРВАНІ: Бауц Франко, ремесленники доля, Мерц Філіп мл. Крізіт Міта, Рис Йоан, Рем- лятер Оспін, Таборік Ігор и каштина цукр. фабріки.

Огланка.

Предавам садаш од 100 ютра павне зос зданівки. Лежи при Дунаю и па друме. Цена умерена, а условія одплати повельни.

Дюра Сабадош, Вуковар.

Наша претплатніці

Обновлені претплату спідуются т. н.:

Гербут Йовек, 365. Р. К.	за 1929. р.	100 динар.
Чікмар Дуніак, тарговец, Р. К.	" "	100 "
Барна Михаїл, ковач, Р. К.	" "	100 "
Джуя Дура, 408. Р. К.	" "	100 "
Плачак Габор, спікар, Р. К.	" "	50 "
Дудаш Еміль, 52. Коцур	за 1929.	100 "
Керекартов Михаїл, 185. Дюрдьов		50 "
Капік Йако, 861. Р. К.	за 1929./30.	200 "
Гарди Йовек, Р. К. спікар	" "	150 "
О. Бесерміні Дюра, парох, Шиц	" "	150 "
Мудри Дюра, Петроваці	" "	150 "
Сабадош Михаїл, хулски садаш 1061. Р. К.	" "	200 "
П. Іванчо Меланії, Клереланд, Америка	" "	400 "

БЕРЗА.

Вредносці стряного пепеляка. Министры фінансій од 1. фебруара т. р. установили урядову кредитоспособності валуты у дина- рах следующе: Златни Наполеон 218—, турска златна лира 244—, англійски фунт 276—, доллар 56·60, канадски доллар 56·30, немішка златна марка 13·55, ісландски злоти 6·34, австрійски шилінг 7·97, белгійски франк 7·88, мадарски цешіо 9·90, египетски фунт 283—, турска па-

перова лира 26·60, турецки фістер 26·60, сто златни франки 100·80, сто французски франки 322·50, сто швейцарски франки 100·50, сто італійски лири 2·6·80, сто голландски фірмати 2274—, сто румунски леи 33·70, сто булгарски леи 40·80, сто дански коруны 55·3—, сто зелена 73·2—, сто драхми 73·45, сто чески коруни 167·70, сто лев. лот 1080· динарк.

ТАРІОВИНА

Жито	Дин. 210—215—	Овес	Дин. 140—145—
Кукурица	" 102—107—	Мука 0	" 350—360—
Рж	" 150—155—	Мука 2	" 310—320—
Ярец	" 120—125—	Мука 5	" 250—260—

Властитель: Рус. Нар. Просвітке Друкарство Рус. Крстур (М. Мудри).